

اللغة بين المقدس والمدنس: رؤية رينية جينو

اللغة بين المقدس والمدنس: رؤية رينية جينو

هيمداد شاهين احمد

Himdad.shahin1990@gmail.com

Eskm24011@oukirkuk.edu.iq

قسم اللغة الكردية، كلية العلوم الإنسانية، جامعة كركوك

أ.م.د. نازاد نهمين فهرج باخهوان

قسم اللغة الكردية، كلية العلوم الإنسانية، جامعة كركوك

dr.azad@uokirkuk.edu.iq

الكلمات المفتاحية: رينية جينو، اللغة، المقدس، اللغة المقدسة، الحداثوية

كيفية اقتباس البحث

احمد , هيمداد شاهين , نازاد نهمين فهرج باخهوان , اللغة بين المقدس والمدنس: رؤية رينية جينو, مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية, تشرين الأول ٢٠٢٦, المجلد: ١٦, العدد: ١٠ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

Registered مسجلة في
ROAD

Indexed في
IASJ

Language between The Sacred and The profane:

The vision of René Guénon

Himdad Shahin Ahmed

Department of Kurdish language, College of Education for Human Sciences,
Kirkuk University

Himdad.shahin1990@gmail.com

Eskm24011@oukirkuk.edu.iq

&

Dr. Azad amin bakhawan

Department of Kurdish language, College of Education for Human Sciences,
Kirkuk University

dr.azad@uokirkuk.edu.iq

Keywords : René Guénon, language, sacred, sacred language, modernism

How To Cite This Article

,Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, October
2026, Volume:16, Issue 10.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](#)

الخلاصة

تتناول البحث الدراسة إلى تقديم فهم فلسفي و من حيث وجه النظر الحكمة الخالدة للعلاقة بين اللغة والمقدس، وكذلك لتجلي المقدس من خلال اللغة، بالاستناد أساساً إلى منظور الحكمة الخالدة، ولا سيما فكر الفيلسوف الفرنسي رينيه غينون. وتعتمد الدراسة منهجاً فلسفياً تحليلياً يهدف إلى بحث العلاقة الجوهرية والأساسية التي تربط اللغة بالمقدس. وفي هذا الإطار، يُوظف مصطلح «المقدس» توظيفاً دلاليًا مقصوداً، لا بوصفه مرادفاً آخر فحسب، بل باعتباره مفهوماً ذا بُعد ميتافيزيقي متعال. وتهدف الدراسة منذ بدايتها إلى الكشف عن الطبيعة المتعالية والمتجاوزة للإنسان للغة، بوصفها حقيقةً راسخةً في العالم الباطني للحدس الإنساني. كما تتناول هندوسية، المسيحية والإسلام، والتصوف على وجه الخصوص، باعتبارها تقاليد روحية أسهمت في بلورة صيغ متقدمة للغة المتعالية، وقدمت قراءات ميتافيزيقية عميقة للغة النصوص المقدسة. وفي المقابل، تقدم الورقة نقداً للوضعية العلمية، مبيّنة طابعها الاختزالي في التعامل مع اللغة الدينية والمقدسة، كما

تناقش الكيفية التي تميل بها المناهج اللغوية الحديثة إلى تهميش أو إنكار الأبعاد الرمزية والميتافيزيقية للغة.

يتمحور نطاق هذه الدراسة حول رؤية رينية غينون للعالم فيما يتعلق بـ "العلاقة بين اللغة والمقدس"، وإشكاليات الوضعية العلمية الحديثة وعلم اللغة؛ حيث تستند مادتنا البحثية إلى جزء مهم من مؤلفات غينون، مع تقديم نقدٍ ومناقشةٍ لبعض أعمال الحداثيين وما بعد الحداثيين.

يتألف بحثنا من مقدمة وقسمين؛ يتناول القسم الأول -وهو الجانب النظري- موضوع "اللغة والمقدس" من خلال أبعاد اللغة الداخلية والخارجية، وكذلك بُعد الاغتراب الذي تعيشه اللغة في العالم الحديث. أما القسم الثاني، الذي يحمل عنوان "اللغة بين عالم الغيب وعالم الشهادة"، فيركز على إشكالية غموض اللغة والمفاهيم الأساسية التي وضع غينون نظرياته حولها.

Abstract

This paper seeks to provide an philosophical and perennialist understanding of the relationship between language and the sacred, as well as the sacred's manifestation through language, drawing primarily on the perspective of perennial philosophy—particularly the thought of the French philosopher and perennialist René Guénon. It adopts a philosophical approach to examine the essential and intrinsic relationship between language and the sacred. In this context, the term sacred is used deliberately, not as a synonym for the "Holy," but to indicate a metaphysical and transcendent dimension. From the outset, the study aims to reveal the transcendental and transhuman nature of language, viewing it as a reality deeply rooted in the inner world of human intuition. Christianity, Islam, and Sufism in particular are examined as traditions that have achieved a highly developed formulation of transcendental language and have offered profound metaphysical interpretations of the language of sacred scriptures. In contrast, the paper critically engages with scientific positivism, highlighting its reductionist treatment of sacred and religious language, and examines how modernist linguistic approaches tend to obscure or deny the metaphysical dimensions of language.

The scope of the study is René Gino's worldview of the "relationship between language and the sacred" and the problems of modern scientific positivism and linguistics, just as our research material is an important part of Gino's works and books. with criticism and discussion of some of the works of modernists and post-modernists .

Our research consists of an introduction and two parts. The first part, the theoretical aspect of the research, presents "language and the sacred" to the internal, external and alienation dimensions of language in the modern world. In the second section, "Language Between the Unseen and the Visible World", we worked on the ambiguity of language and the main concepts theorized by Gino.

زمان له نتيوان موقه ددهس و پرؤفهيندا: ديدگای رينى گينو

هيمداد شاهين ئه حمه د

به شى زمانى كوردې، كۆليرى زانسته مرقايه تيبه كان، زانكۆى كهركوك

Himdad.shahin1990@gimail.com

Eskm24011@oukirkuk.edu.iq

پ.ى. د. ئازاد ئه مين فهرج باخه وان

به شى زمانى كوردې، كۆليرى زانسته مرقايه تيبه كان، زانكۆى كهركوك

dr.azad@uokirkuk.edu.iq

پوخته:

ئهم توپژينه وهيه ههوليكه بۆ تىگه يشتنىكى فلهسه في- له گۆشه نىگای پيرنيا ليستانه وه دهر باره ي پيه وندي زمان به موقه ددهس و موقه ددهس به زمانه وه، له ژير تيشكى ديدگای فلهيله سووف و پيرنيا ليستى فهرنسى، رينى گينو «René Guénon»، به به كارهي ناني ميتودؤلوجيايه ك كه رهه نده عيرفاني، ميتافيزيكي و فلهسه فييه كان تيكه ل دهكات بۆ تىگه يشتن له و پيه وندييه جه وهه ريبه ي كه زمان ههيه تي به موقه ددهسه وه. كاتيك ده ليين موقه ددهس، بىگومان مه به ستمان له «پيرؤز» يا خود «holy» نيه، به لكو مه به ستمان له «Sacred»، توپژينه وه كه هه ر له سه رتاي نووسيينيه وه ئامانجى ده رخستى سرووشى ترانسيندنتال و بان- مرؤي زمانه وه ك بوونيك كه ره گ و ريشه ي قوول له جيهاني ناوه وه و عه قلى شهوودى مرؤفا ههيه، توپژينه وه كه شؤرده يته وه بۆ رؤلى تراديسيونى هينده ويزم و كريستيانيزم و باشان ئيسلام و له كوتاييدا سو فيزم به گشتي له دارشتى زمانى ترانسيندنتالدا «بالا»، ههروه ها شروقه يه كي ميتافيزيكيانه دهر باره ي زمانى كتبه موقه ددهسه كان ده خاته روو، له هه مانكاتدا ره خه له ديدى پؤزه تيفيزمى زانستى ده گريت كه پرؤفه ينانه مامه له له گه ل موقه ددهس و زمانى دينيدا دهكات، له گه ل ئه وه شدا جيهان بينى گينو وه ك به ديلى پؤزه تيفيزم و مؤدي نيزم بۆ زمان ده خاته روو.

وشه ي سه ره كي:

رينى گينو، موقه ددهس، زمان، زمانى موقه ددهس، پؤزه تيفيزمى زانستى، زمانناسى مؤدي ن

پيشه كي:

ناونيشان و بوارى توپژينه وه كه:

ئهم توپژينه وهيه به ناونيشانى (زمان له نتيوان موقه ددهس و پرؤفهيندا: ديدگای رينى گينو) ناونيشانىكه له گۆشه نىگای حيكمه تي نه مره وه ده روانيت بۆ رهه نده وجوودى- عيرفاني و فلهسه فييه كانى زمان له لاي رينى گينو، فلهيله سو في پيرنيا ليست «تراديشناليست». توپژينه وه كه ته نها خو ينده وهيه كي ساده و سه نجى كتيفانه نيه بۆ دپژيكي جيهان بينى گينو، به لكو قوولبوونه وهيه كي فلهسه في پله ئيمتيازه بۆ كۆي ئيشكالياتى مؤدي نيزم و پؤزه تيفيزمى زانستى له ريگاي سه رنجدان له سه ر زمانه وه. له ريگاي ئهم توپژينه وهيه وه چهنده خسته رووى ئارگيومينتتيكي جياوازه له زمانناسى مؤدي ن. هينده ش ده ستر دنه بۆ رؤجى ئه و كيشه و ئيشكالياته ي كه له ريگاي زمانه وه خراوته هه ناوى ناسته كانيترى وه كو ئه نسروؤؤلوجيا، ئه پسيتيمؤؤلوجيا و جيهان بينى مرؤفى نوى به گشتي.

١-٠ هۆی هه لێژاردنی بابته که:

هۆکاری سه ره کێ هه لێژاردنی ئەم ناوێشان و بابته، له دوو خاڵی جهوهه رییدا کورت ده کهینهوه، یه کهم قهیرانی مهعریفه ناسی مۆدی نهزمه بۆ زمان له کورتکردنهوهی بۆ ماشین و ئامرازی په یوه ندی کردن، دووهم رێژا کردنی مۆفه له رێگای زمانهوه، ئەمهش به میتۆدی زمانناسی ترادیشنا لانه که دیدی ئیفلۆشنیزمانه و پۆزه تیغیزمانه بۆ زمان رهتده کاتهوه. ئەمهش به پێشکهشکردنی جیهانبیهی کی سونه تی و ترادیشنا ل که زمان له سه ره بنه مای تیگه یشتنیکی گهردوونی داده رێژتهوه و جارێکیتر رۆح به بهر ئه رک و وهزیفه مهعنهوی، میتافیزیکی، فهلسه فی و وجودیه کانی زماندا دهخاتهوه.

٢-٠ گرنگی و ئامانجی توێژینهوه که:

١- گرنگی توێژینهوه که له ویدا یه که ههولێکه بۆ ناساندنی رهههنده ئونتۆلۆجی، بالا و نه مه ره کانی زمان له لای قوتابخانهی پیرینا لیزم و به تاییهت رێژی گینۆ، رهههندی که به تهواوی دابراوه له تیگه یشتنی داتایی و که شفی رووی زانستی مۆدیرن.

٢- ههروهها خستنه رووی زمانی مهعنهوی که سه ره رێژه له میتاقۆر و حکمه تی ئیلاهی، زمانی که پێوستیهی کی حه تمیه بۆ ئاسۆ تیگه یشتنمان له حه قیقه تی هه بووه کان.

٣- ئامانجی توێژینهوه که ئاشنا کردنی ئەم زمانه بالا یه به هه موو ئه و که سانهی که ده پانه ویت به ده ره له لایه نی فۆرمی و کلێشه یی، له ده ره وهی توێکلبینی و دیدی پۆزه تیغیستی، به ره لایه نه میتافیزیکی و فهلسه فییه که ی زمان بکه ون.

٣-٠ پرسیا ره کانی توێژینهوه:

پرسیاری سه ره کێی ئەم توێژینهوه یه له دوو رهههنده وه سه رچاوه ده گریت: رهههندی یه که م: ئایا پۆزه تیغیزی زانستی له سه ره چ بنه مایه ک دیدگای «رێژه یی فۆرمی» بۆ زمان دارپشتوو، دیدگایه ک ئه گه رچی له فۆرمدا وا خۆی پیشانده دات رێژه ییه، به لام له کرۆک و جه وه ره دا وه ک ئایدیۆلۆجیا یه کی ره هاگه رایی خۆی شار دۆته وه.

رهههندی دووهم: له به رامبه ره ئەم دیده رێژه گه راییه ی پۆزه تیغیزم و مۆدیرنیزمدا، چ به دیل و جیگه ره وه یه کی فهلسه فی و مهعریفی هه یه بۆته وهی زمان وه ک ئه وه بناسین که خۆی هه یه، نه ک وه ک ئه وهی ئیمه ده بناسین و ته فسیری پرۆفه یانه ی بۆ ده که ی.

٤-٠ میتۆدی توێژینهوه که:

توێژینهوه که له ژیر تیشکی میتۆدی پیرینا لیزم- ترادیشنا لیزم- نووسراوه و میتۆدۆلۆجیا ی نیوان زانسته کان به کارهاتوو.

٥-٠ سنوور و که رهسته ی توێژینهوه که:

سنووری توێژینهوه که بریتییه له جیهانبینی رێژی گینۆ ده رباره ی «په یوه ندی نیوان زمان و موقه دده س» و ئیشکلایه کانی پۆزه تیغیزی زانستی و زماناسی مۆدیرن، ههروه کچۆن که رهسته ی توێژینهوه که مان به شیکێ گرنگی به ره هم و کتێبه کانی گینۆیه. له گه ل خستنه به ره رخنه و به رباسی به شیک له به ره همی مۆدیرنیست و پۆست-مۆدیرنیسته کان.

٦-٠ هۆی هه‌ل‌ئاردنی توێژینه‌وه‌که:

هۆی هه‌ل‌ئاردنی ئەم توێژینه‌وه‌یه به‌پله‌ی ئیمتياز بۆئەوه ده‌گه‌رێته‌وه که قوتابخانه‌ی پێڕیناڵیزم یاخود «حیکمه‌تی نهمر» و له‌ناویشیاندا «رێنێ گینۆ» وه‌کو ئایکۆن و فیکه‌رێکی فه‌لسه‌فیی کاریگه‌ر، ده‌روازه‌یه‌ک بۆ زمانناسی- فه‌لسه‌فیی و عیرفانیی زمان ده‌خاته‌روو که له‌ جه‌وه‌هه‌ردا جودایه له‌گه‌ل زمانناسی مۆدێرندا.

٧-٠ ناوه‌ڕۆکی توێژینه‌وه‌که:

توێژینه‌وه‌که‌مان له‌ پێشه‌کییه‌ک و دوو به‌ش پێکهاتوه. له‌ به‌شی یه‌که‌م و لایه‌نی تیۆری توێژینه‌وه‌دا «زمان و موقه‌دده‌س» خراوه‌ته‌روو تا ده‌گاته‌ ره‌هه‌ندی ناوه‌کی، ده‌ره‌کی و غوربه‌تی زمان له‌ دونای مۆدێرندا. له‌ به‌شی دووه‌مدا «زمان له‌نیوان غه‌یب و جیهانی بێندراودا» کارمان له‌سه‌ر ته‌ماهی‌بوونی زمان و ئەو چه‌مکه سه‌ره‌کیانه کردوه که گینۆ تیۆریزی کردوون.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: ره‌هه‌ندی تیۆری

١-٣-١-١ زمان و موقه‌دده‌س:

له‌ ترادیسیۆنه‌ دێرینه‌کاندا، زمان به‌قوولیی گریډرابوو به‌ موقه‌دده‌سه‌وه، به‌شێوه‌یه‌ک زمان ته‌نها ئامرازێک نه‌بوو بۆ په‌یوه‌ندیکردن، به‌لکو پرۆژیکوو له‌ نیوان «مروّف» و «جیهانی غه‌یب»دا، سیمبولیکی «بوونی ره‌ها» بوو له‌ کایه‌ی مروّفایه‌تییدا، له‌ شارستانییه‌ته‌ دێرینه‌کاندا وشه‌کان به‌شێوه‌یه‌کی جه‌وه‌هه‌ری په‌یوه‌ستبوون به‌ نۆرمه‌کانه‌وه، ئەو نۆرمانه‌ی له‌ پێگای ده‌نگی بانگ و چرکه‌ساتی نوێژکردن و ریچوالی دینییه‌وه بانگه‌وازی حه‌قیقه‌تییکی بان سرووشتی و بان مروّیان ده‌کرد، توێژینه‌وه‌ له‌ نه‌ریته‌ دینیه سه‌ره‌کییه‌کان ئەوه‌مان بۆ ده‌رده‌خات که زمان هه‌رگیز وه‌ک سیستمی ئاره‌زوومه‌ندانیه‌ی له‌ هێما و سیمبوله‌کان تێنه‌گه‌یشته‌وه که له‌ ئیفلۆشنه‌وه (په‌ره‌سندن) یکی مروّیه‌وه به‌رمان که‌وتبێت، به‌لکو ده‌ربڕینیکیک بووه له‌ نه‌زمیکی گه‌ردوونی که ره‌نگدانه‌وه‌ی میتافیزیکی و بان سرووشته، بۆ نمونه له‌ هینده‌ویزمدا مانتراکان ده‌بینین که وه‌ک ده‌نگی گه‌ردوونی سه‌یرده‌کرین و هێزی گۆرانکارییه‌کی راسته‌قینه‌یان هه‌یه (Coomaraswamy, 1943, 51)، یاخود له‌ کریستیانیزمدا چه‌مکی «لۆگۆس» هه‌یه که په‌یوه‌ستبوو به‌ په‌یغی خوداییه‌وه که له‌ کریستیانیزمدا جه‌سته‌ی وه‌رگرتوه، له‌ کاتیکدا له‌ ئیسلامدا قورئان وه‌ک «په‌یغی خودا» له‌ هه‌ردوو فۆرمی وشه‌یی و واتادا ته‌ماشای ده‌کری که قودسییه‌تی زمان له‌ سترکه‌چه‌ره‌ فۆنه‌تیکی و سیمانتیکیه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وێت. هه‌روه‌ه‌چۆن یه‌که‌م چیرۆکی مروّف وه‌ک بوونیکی یونیک و جیاواز، له‌و ده‌خته‌وه ده‌ستپێده‌کات که له‌ به‌یبلدا به‌ ده‌ختی «چاکه» و «خراپه» و «مه‌عریفه» ئاماژه‌ی پێکراوه و له‌ قورئانی پیرۆزدا به‌ «ده‌ختی ئەبه‌دیه‌ت» وه‌سفکراوه. (علي حسين امين جبار، ٢٠٢٤، ١٧٨)، له‌وێه مروّف به‌ر یه‌که‌م چیرۆکی خۆی ده‌که‌وێت کاتیک له‌و ده‌خته‌ ده‌خوات، ئەم ده‌خته له‌یه‌که‌کادا ده‌ختی مه‌عریفه و ده‌ختی ئەبه‌دیه‌ته، ته‌نها زمانیش قودره‌تی وه‌سفکردنی ئەو ده‌خته‌ی هه‌یه، چونکه ئیمه وه‌ک بوونی رێژه‌یی مه‌حکوومین به‌ زمانمان.

به‌لام ئەم تیگه‌یشته‌ قووله‌ له‌ زمان له‌ گه‌ل سه‌ره‌له‌دانێ مۆدێرنیزمی رۆژئاواویدا ده‌ستی به‌ داکشان و پاشه‌کشه‌کرد، چرکه‌ساتیک که فێردیناند دی سۆسۆر له‌ کتیی (Cours de linguistique générale)دا، سیستمی ئینسانی دابراو له‌ خودا بۆ زماندا خسته‌روو و ناوی لێنا «سیستمی نیشانه»، ئەم چه‌مکه له‌سه‌ر بنه‌مای په‌یوه‌ندییه‌کی ئاره‌زوومه‌ندانیه‌ی نیوان نیشاندەر و نیشانه‌کراودا بونیادنراوه (Saussure, 1916, 33). ئەم چه‌مکه سۆسۆریه‌ زمانی له‌ هه‌موو ره‌هه‌ندیکی میتافیزیکی یان ئیلاهی دابراود و کردی به‌ سیستمی مروّی داخراو که سنووره‌ کۆمه‌لایه‌تی و میژوویه‌کانی

تیناپەرینیت، ئەم دیدە کاریگەرییەکی قوولی لەسەر زمانەوانی، ئەنترۆپۆلۆجی و فەلسەفەیی مۆدێرنی رۆژئاوایی دانا و روانگەییەکی پۆزەتیفیستی ترسناکی سەرپێخست کە زمان بە بەرھەمییکی تەواو مەروی دەزانیت دوور لە ھەموو ڕەھەندیکی ئاسمانی.

۱-۳-۲- زمان لەنیوان موقەددەس و پڕۆفەیندا:

رینی گینۆ بە چە کوشیکەو دەیت بۆ تیکشکاندنێ ئەو بەتە لە رۆژئاوا ناوی لەخۆی ناوبوو (میتۆدی پۆزەتیفیستی)، چە کوشیک لەگەڵ یە کەم بەریە ککەوتیندا شۆک بۆ تەواوی ئەو میراتە دروست دەکات کە پۆزەتیفیزمی زانستی خۆی و دیگ پڕۆفەینەکی سالتیکبوو شانازی پێوە دەکرد، (پڕۆفەین **profane** - مامەلەکردن لەگەڵ (شتێکی موقەددەس) دا بە سووکایەتیکردن و بێزینیکردنەو). گینۆ پێیوایە زمان، لە بنچینەیی خۆیدا، لە ریکەوتنی کۆمەلایەتی و کۆلتووری موقەددەسە سەرپەلەداو، بەلکو دەرکەوتە حەقیقەتیکی بال و مۆتەلەقە- زمان لە دیدی ئەم فەیلەسووفە پێرینالیستەدا مانیفیستی ئەو وەحییە سەرەتایەییە کە موقەددەس بە ریزەیی بە مۆتەلەقەو گرێداو، لە کتیبەکی، «سیمبولەکانی زانستی موقەددەس» دا، جەخت لەو دەکاتەو یە کەم دەنگ و (وشە) ریکەوتنی موقەددەس، بەلکو مانیفیست و دەرکەوتە حەقیقەتیکی گەردوونی (Guénon, 1995, 27)، واتا (وشە) نەک سیمبولیکی ئارەزوومەندانە، بەلکو دەنگدانەو لۆگۆسی خۆدایی، ئەو وشە ئیلاھیییە کە گەردوون لە رێگایەو ھاتۆتە ئاراو، ئەم واتیە لەگەڵ ئەو لە قورئانی پیرۆزدا ھاتوو بەتەواوی یە کە گرتەو:

[إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (یس: ۸۲)]

واتا: خدای گەورە بێھوئی شتێک بەدیھینیت، فەرمانی تەنھا ئەو نەوێ کە دەفەرمووی: ببە یە کسەر ئەو شتە بەدیھیت.

لەم روانگەییەو زمانی قودسی جیاوازی لە زمانی سیکولار. زمانی قودسی لە رێچوآل و تیکستە ئیلاھیەکاندا ڕەگی داکوتاو و توانای پاراستنی واتای ناوکی و بەستەوێ بە مۆتەلەقەو دەپارزیت، لەکاتیکدا زمانی سیکولار سیمبولیکی خۆی لەدەستداو و سەرقالە بە پڕۆفەینەو. گینۆ لە کتیبی «قەیرانی جیھانی مۆدێرن» دا، ئاماژە بەو دەکات کە ئەم گۆرانکارییە رەنگدانەو قەیرانی جیھانی مۆدێرن، بەو پێیە و شەکان لە ھێماسازییەکانیان زەوتکراو و بوونەتە تەنھا ئامرازیک بۆ پەبوەندی میکانیکی (Guénon, 1942, 46). لە کتیبی «بالادەستی کەمینە و نیشانەکانی قیامەت- The Reign of Quantity and the Signs of the Time» جەخت لەو دەکاتەو کە داکشانی مۆدێرنیزم بە تاییبەتی بە «فلاتکردنی زمان» زمانی گۆری بۆ ئامرازیک چەندیتی و وەسفەر کە ئاماژە بەو شتە ناگات لە دەرەوێ ئەودا. (Guénon, 1945, 112)، بۆنموونە ئەمرو زمانی زانستی مۆدێرن گۆراو بۆ ھێماکانی ماثماتیک و فۆرمیولە تەکنیکی کە خاوەنی ھیچ وزەیی میتافیزیکی نین.

سەید حوسەین نەصر پێیوایە روانگەیی گینۆ بۆ «زمانی موقەددەس» تەنھا کاسە و جامیک نە بۆ بەرھەمەینانی واتا، بەلکو «لەبردنی پەردە»، ئەو پەردەیی کە (حەقیقەتی رەھا) ی لە ناو زماندا شاردۆتەو و ھەر زمانیش رێگای بۆ دەکاتەو تا دەرپەوێت (Nasr, 1981, 89). بەیئێ ئەم تیکەیشتنی نەصر، تیکستە دینیەکان تیکستیکی ئاسایی نین، بەلکو چینی سیمبولیک و واتای

اللغة بين المقدس والمدنس: رؤية رينية جينو

كهله كهبوون كه پئويستيان به خويندنه وهيه كي ميتافوريانه و قوول ههيه بؤ كه شفكردي جهوهه و حهقيقه ته كانيان، ئه مهش نزيكترى ده كاته وه له بؤچووني سؤفيايگه ره موسولمانه كان، به تايهت (ئيين عهريبي) كه پئويابوو بيت و وشه كان دهنگي بيگيان نين به لكو «جيهانيكي ئاخيوهر» ن و مانيفيستي سيفه ته ئيلاهييه كانن (ابن عربي، ١٩١١، ج ١، ٢١٢). ليره وهيه كه زمان بؤخوي دهبيتته ئامرازي ده رختني غهيب له جيهاني شهوودا.

ئه گهر سهرنجي مۆديرنيزم و پؤزه تيفيزمي زانستي بدهين بهرووني تيده گهين كه دژ بهم ديدگا تراديشنالهيه بؤ زمان، بؤ نمونه مۆديرنيزم و ريفؤرميستيكي وهكو نه صر حامد ئه بو زيد، كه كاريگه ربوو به مۆديرنيزمي رؤژئاواي و لاهووي مۆديرن، له بري ئه وهى قورئان وهكو تيگستيكي قودسي و ترانسيندېنتال بيبئي، وهك ماترياليكي زمانه وانبي له زماني دهرواني، نهك هه ره وه به لكو وهكو به رههميكي كولتوروي و ميژووي شؤفه ي بؤ ده كرد (ابو زيد، ١٩٩٠، ٦٤)، ئه م بؤچوونه ساده و ساكاره ي مۆديرنيزم و ريفؤرميسته كان به نمونه ي ئه بو زيد له دونياي عهريبي، پيش ئه ويش محمه د عه بده و جه ماله ديني ئه فغاني و تاد.. له ژير كاريگه ري مۆديرنيزمي رؤژئاوايدا پيجه وانه ي ديدگاي ره سه ني تراديشناليست و پيرنياليسته كانه، بيگومان له دونياي رؤژئاواي مۆديرن، ئه م تيگه شتنه ميژووه گه راييه ميژووه كه ي قوولتره. گينو پئويابه تيگسته قودسييه كان نهك له ميژوودا قه تيس و خنكاو نين، به لكو كاريگه ري وهحي سهره تايان هه لگرتوه. ئه م پارادؤكسه جياوازيه كي بنه رهي له چه ميكي سرووشي زماندا ئاشكرا ده كات كه ئايا بونياديكي كولتوروي- كؤمه لايه تي- ميژووييه يان دهركه وته يه كي ميتافيزيكييه كه سنووري زهمه ن و فهزا تيده په رتييت كه ئه م تويزينه وهيه هه ولدهات وه لامگو بيت.

٣-١-٣-١ مۆديرنيزم و نا-بئيلايه ني زمان:

گينو ده گاته ئه و ئه نجامه ي له ناوچووني زمان له سهرده مي مۆديرنيزمدا ره نگدانه وه ي له ناوچووني مه عنه ويهت و رؤحانيه ته. لاي ئه م فهيله سووفه زمان له وه كه وتوه بئيلايه ن بيت، به لكو له قوولايه وه گرئدراوه به موقه دده سه وه، بؤيه تا سيمبولايه كردني لاوازر بيت، رؤحانيه تيش لاوازر ده بيت و تا زياتر سيمبولكيانه و ئؤبجيكتيفانه مامه له ي له گه لدا بكه ين، په يوه نديي كردني له گه ل موته لقا زياتر ده بيت، به م فؤرمه، زمان بؤ گينو ته نها نابيته سه بجيكتيكي زمانه وانبي يان ئامرازيكي كرده كي بؤ دروست كردني په يوه نديي كؤمه لايه تي، به لكو ده بيتته خالي جه وهه ري بؤ به ستنه وه ي حهقيقه تي شته كان به ناولينانيه وه، چونكه له ديد ئه ودا وهكچؤن شته كان حهقيقه تيكيان ههيه، به وشيويه ش ناولينانيان په يوه نديي ناراسته وخؤ، هه نديكجاريش راسته وخؤيان ههيه به كرؤكي ئه و حهقيقه ته وه، ههروه ها جيهانبيني گينو يارمه تيمانددهات بؤ تيگه يشتن له «قه يراني و اتا» له جيهاني مۆديرن و پئويستبووني بؤ په يوه ستركدنه وه ي به حهقيقه تي ميتافيزيكي بالاه.

٣-١-٤ روانگه ي گينو بؤ زمان - ميتافيزيك و سيمبوليزم:

تيروانيبي رئي گينو بؤ زمان له سهر بنه مايه كي ميتافيزيكي بونيادناوه كه جياوازيه كي ريشه ي له گه ل ديدى پؤزه تيفيزم و زمانه وانبي مۆديرن ههيه، ئه و زمان ته نها به به رهه مي ئاره زوومه ندانه ي كؤمه لايه تي يان كه له كه بووني ميژووي نازانيت، به لكو وهكو ده بريبي نهمزميكي گه ردووني ته ماشاي ده كات كه مرقايه تي تيده په رتييت، لاي ئه و دهنگ و وشه كان بئيلايه ن نين، به لكو ره نگدانه وه ي ستراكچه ري بوون. بؤيه نيوان په يوه نديي «زمان» و «سيمبوليك» شا ره هه ندي جيهانبيني گينو يه. ئه و پئويابه زمان ته نها بؤ ده بريبي پيداويستيه كان به مرقف ئاماده گي نيه، به لكو ئامرازيكه بؤ بيرخستنه وه ي ئه و حهقيقه ته ي كه مرقفي به ئاسمانه وه گرئدراوه، تيگه يشتن له سيمبوليك، بؤ گينو

پنویستی به پشکینی زمان ههیه له سهر چه نندین ئاستدا، وشهیه که تهنه نیشاندەر نیه که ئامارزه به نیشانه کراویک بکات؛ به لکو نیشانهیه که و له ناو خۆیدا ئه گهری کردنه وهی ئاسۆی فراوانتری ههیه بۆ ئاسته قووله کانی ناوه وه، له بهر ئه مهیه که جهخت له وه ده کاته وه تیکسته قودسیه کان و نۆرمه دینییه کان ئاستی کلێشه پی تیده په رین و پنویستییان به خۆیندنه وهیه کی بان فۆرم و عیرفانی ههیه، ئه مه دیدگاهی گینۆ ئیزافهیه که نیه بۆ تیکسته کان، به لکو به شیکه له بونیاده ره سه نه کانیا. (Guénon, 1995, 45).

١-٢-٤ جیهانی ئاخوتن و نهیینی ئیلاهی:

سهید حوسهین نه صر پیوایه ئه مه دیده گایه «زمانی قودسی» ده کاته «په ردهیه که هه مه حه قیقه تی ره ها ده شار تیه وه و له هه مانکاتدا له رینگای خۆیندنه وهی سیمبولیکیانه وه که شفی ده کات» (Nasr, 1981, 89). «وشه ی قودسی» له واتای رواله تی خۆیدا سنووردارییه به لکو درێژ ده بیته وه بۆ واتای رۆحی که له رینگای تیرامانی قوول و قه درزانییه وه لیتیتیده گهین، ئه مه تیکه یشتنه هاوشیوهی تیکه یشتنی ئین عه ره بهیه که پیوایه «جیهانی ئاخوتن» و «نهیینی ئیلاهی» له وینه ی زمانه وانیدا ده رکه وتوون، بۆیه لای گینۆ «وشه ی قودسی» بونیادیکی مرۆپی به ریکه وت نیه، به لکو بوونیکی ئۆنتۆلۆجیه که هه ردوو ره هه ندی موته لق (ره ها) و ترانسیندینتال (بالا) ی هه لگرتوه.

له به رامبه ردا ئه وهی ئیستا ده بیینی زالبوونی مۆدیرنیزمه که زمانی له سیمبولیک به تال کردووه ته وه، گینۆ له کتیه به کهیدا، «حوکمی که مینه و نیشانه کانی ئاخزهمان- کۆتای دونه» ئه ومان بۆ روونده کاته وه که دیارترین له ناوچوونی رۆحی له سه رده می مۆدیرنیزمدا بریتیه له «فلاتکردن و لووسکردنی زمان»، ئه ویش له کورتکردنه وهی بۆ ئامرازکی کۆانتیتی و وه سفکه ر (Guénon, 1945, 112). زمانی پۆزه تیغیزی مۆدیرن نمونه یه کی سه رنجراکیشه؛ زمانیکی فۆرمیوله کراو که سنوورداره به وه سفکردنی ده ره کی و دوور له هه ر ره هه ندیکی سیمبولیکی، واتا زمان بووه ته ئامرازکی ته کنیکی رووت و له ئه رکه ره سه نه ی خۆی دابراوه که به ستنه وهی جیهانی ریزه ییه به موته لقه وه. ئه مه له ناوچوونه نه ک تهنه قهیرانی زمان، به لکو قهیرانی مۆدیرنه یه، چونکه سیمبولیزم و میتافیزیکی خستۆته خزمه ت به رزه وه ندی که مینه یه کی خاوه ن هه ژموون.

١-٢-٥ زمان وه که ده رکه وته یه کی میتافیزیکی:

بۆ گینۆ گرنگی سیمبولیک له توانای ئاشکراکردنی ئه و شتانه دایه که ناتواندریت راسته وخۆ بگوترین، سیمبول پازاندنه وهیه کی زیاده نیه بۆ زمان، به لکو «شیوازیکه بۆ وتی ئه وهی که له ده ره وهی وتنه»، بۆ ئه و «زمانی سیمبولی» له گه ل هیمه گه ردوونیه کانیردا یه کده گریتته وه، «فۆرم، ژماره، ریچوال و ئامارزه و تاد...» هه موو ئه مانه ئامراز بۆ ئامارزه دان به و حه قیقه ته ره هایه ی که له پشت په رده وه ئاماده گی ههیه، بۆیه پیوایه گیرانه وهی ره هه ندی سیمبولیکیانه ی زمان پیوستیه کی حه تمیه بۆ په یوه سترکردنه وهی مرۆف به ترانسیندینتاله وه (Guénon, 1995, 97). ئه مه وای له گینۆ کرد ره خنه ی توند و ریشه یی له فه لسه فه ی پۆزه تیغیزم بگریت که زمانی تهنه له ئامرازی په یوه ندیکردندا کورت کردۆته وه، له ژیر رۆشنای ئه وهی خستمانه پروو، چه مکی زمانی گینۆ له سه ر سی پایه ی سه ره کی بونیادنراوه:

یه که م: زمان ده رکه وته و مانیفیستی میتافیزیکیه نه ک ریکه وتنیک کۆمه لایه تی ئاره زوومه ندانه.

دووهم: وشه کان به خۆیندنه وهی سیمبولیکیانه، حه قیقه تی ناوه وه مان بۆ ئاشکرا ده که ن.

سییه م: له ده ستدانی سیمبولیزی زمان به واتای له ده ستدانی ئه رکی ئۆنتۆلۆجی زمانه.

۱-۲-۳-۱ گینۆ و نووسەرە مۆدیرنیسته کانی زمان:

کاتیک هایدیگر له کتیبی «شاعر، زمان، فکر- *Poetry, Language, Thought*» دهلټ زمان مائی بوونه و تنها نامرازیکی نیه به لکو فهزایه که که بوون تیندا خوئی دهرده خات (heidegger, 193, 1971). ئەم میتوده هایدیگریه، له فورمدا نزیکه له میتودی گینووه، به لام جیاوازی ریشه یی له و دایه که هایدیگر زمان ده به سستیته وه به ئاشکرکردنی بوون له چوارچیوهی ئاسوی «کات» و «میژوو» دا، له کاتیکدا گینو زمان به میتافیزیکی و ترانسیندینتال ده به سستیته وه که کات و میژوو تیده په رټنیت، زمان لای هایدیگر په یوه سته به دهرکه وتنی ورده ورده ی بوون له ئەزموونی مروفدا، له کاتیکدا بۆ گینو مانیفیستبوونیکی ره سه نانه ی (حه قیقه تی ره ها) یه. هه رچه نده له ره خنه ی هه ردووکیاندا له چه مکی نامرازیبوونی زماندا لیکچوون هه یه، به لام هایدیگر له ئاسوی فه لسه فه ی بووندا ده مینتته وه، له کاتیکدا گینو یشته به میتافیزیکی ترادیشنال ده به سستیت.

لەم نێوەندەدا ئایکونۆپیکێی وەک لودویگ فیتگنشتاین هەیه که له کتیی (Tractatus Logico-Philosophicus) دا دیدگای خۆی بۆ زمانی وەک نوێنه‌رایه‌تییکردنی واقع خستۆته‌روو، که رسته‌ی زمانه‌وانی رهنگدانه‌وه‌ی حه‌قیقه‌ته‌ لۆجیکیه‌ کانه (Wittgenstein, 1922, 45)، له به‌ره‌مه‌کانی دواتریدا، به‌ تایبه‌ت «توێژینه‌وه‌ فله‌سه‌فیه‌ کان»، زمانی وەک گه‌مه‌یه‌ک ته‌ماشاده‌کرد که یاسا‌کانی به‌ کۆنتیکست و لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی کۆنترۆلکراوه (Wittgenstein, 1953, 67)، بێگومان میتۆده‌که‌ی فیتگنشتاینیش جیاوازه‌ له‌ دیدگای گینۆ، فیتگنشتاین زمان بچووک ده‌کاته‌وه‌ بۆ پراکتیزه‌یه‌کی مرۆبی به‌ یاسا ئاساییه‌کان، لای فیتنگشتاین زمان دابراوه‌ له‌ هه‌ر رهنه‌ندیکێ رهنزی یان قودسی، به‌لام بۆ گینۆ ئه‌مه‌ بچووک‌کردنه‌وه‌ و داباراندنیکێ مه‌ترسیداره‌، چونکه‌ زمان گه‌مه‌یه‌کی ئاره‌زوومه‌ندان ه‌، به‌لکو بوونیکه‌ که‌ کاریگه‌ری قوولی وه‌حی له‌سه‌ره‌، ئالیزه‌دایه‌ گینۆ پێیوايه‌ ئه‌م جوړه‌ میتۆدانه‌ رهنگدانه‌وه‌ی داپمانی فیکری رۆژئاوای مۆدێرن که‌ مروفایه‌تیان له‌ رهنگ و ریشه‌ی میتافیزیکی دابرا‌ندوه‌ خستوبانه‌ته‌ لیواری وێرانبوونی به‌کجاره‌کی.

چيروكه كه ليره دا كوتاي نايه ت، مؤديرنيست و نيومؤديرنيسته كان بهردهوام دهبن له ويرانكردني رههه ندى سيمبوليكي و ميتافيزيكي زمان، ديريديا چه مكي «جياوازي» دهخاته پروو، لاي نهو تيکسته كان هه لگري واتايه كي جيگر نين به لكو توړيكي ناکوتاي ئامازهن (Derrida, 1967, 25). لاي ديريديا زمان فهزاي ئاواره بوونه و «واتا» ش ناجيگره، هم ديده به ته واوي دژي ديدگاي گينو كه پيوايه زمان له جه وهه ردا هه لگري رههه ندى و واتاي رهسهن و جيگره. گينو جيگره وهيه كي ميتافيزيكي دهخاته پروو كه رووبه پرووي قهيرانى زمانى مؤديرن ده بته وه، له كاتيكا فلهسه فهى رۆژئاوا له باره ي زمانه وه بووني بنه چه يه كي جيگر رهته كاته وه، به لام گينو پيداگري له سهر نه وه دهكات كه بنه چه له لوگوسدايه و كاريگه ريشي له سهر زمانى موقه ددهس هه يه، له كاتيكا پوزه تيقيسته كان زمان وهك ئامراز يان گه مه يهك ته ماشا دهكهن، هه رچي گينو يه زمان وهك پرديكي ده بينيت له گه شتي موته قدا، به مجوره جيهان بيني گينو ته نها له ره خنه گرتن له مؤديرنيزم كورت نابته وه، به لكو چوارچيوه يه كي نوئ بۆ تيگه يشتن له زمان وهك ئامرازيك بۆ به ستنه وهى مروف به حيكمه تي نه مر و حه قيقه تي موته ق(رهها) دهخاته پروو.

۱-۲-۳-۲ زمان و وهحي:

گينو پيوايه په يوه ندى نيوان «زمان» و «وهحي» په يوه ندى كه جه وهه ريه، په يوه ندى كه ليكجيا كردنه وه يان مومكين نيه، «وهحي خوداي» ته نها له فوړي يروكه ي ئه بستر اکت يان واتاي فيكريدا خويمان بۆ ده رناخت، به لكو به پله ي يه كه له «زمانى موقه ددهس» دا درده كه ویت، زمان ليره دا بلندگو يه كي ده ركي نيه، به لكو به شيكي دانه براوه له سرووشتي وهحي. بۆ يه تيگه يشتن له وهحي له تيگه يشتنه له زمانه رهسهنه كه ي! به برواي گينو، په يف و ده رپيبي خوداي ته نها سيمبول و هيمايه كي ئاره زوومه ندانه نيه كه بۆ گه ياندى واتايه ك له واتاكان هه لبردر اوه، به لكو هه ر په يفيك خاوه ني ئه ركيكي ئونتولوجيه كه جارنيك زمان ده كاته هه لگري (حه قيقه تي رهها) و جارنيكتر هه مان حه قيقه ت مانيفيست ده كاته وه (Guénon, 1995, 73).

له م روانگه يه وه «تيكستي موقه ددهس» له ناو پيكا ته ي زمانه واني خويدا هه لگري هيزيكي روحي جياوازه، چونكه تيکستي موقه ددهس ده رپيبيكي ئاره زوومه ندانه نيه بۆ واتا، به لكو مانيفيستي غه يه، ئه مه ش پيداگري تراديسيونه دينيه كان له سهر قودسيه تي زمانى وهحي دووپات ده كاته وه، بۆ نمونه ناتوانين هه روا به ئاساني له «قورئاني يروژ» تبيگه ين كه بيركردنه وه يه كي خودايه و له ريگاي زمانكي ميژووي وهكو عه ره بيه وه پيمانگه يشتوه. به لكو ئيمه وهك «په يفي ئيلاهي» ته ماشاي قورئان ده كه ين هه م له ئاستي مورفولوجي و هه م له قوولاي سيمانتيكي خويدا، به جوړيكي كه زمانى عه ره يي خو ي بۆته زمانكي موقه ددهس، ئه مه ش ئه و ديدگايه ي فلهسه فهى ئيسلامي روونده كاته وه كه بوجي وه رگيراني قورئان وهك جيگره وه يه ك بۆ تيکستي رهسهن ره تبه كينه وه، چونكه وه رگيران چه نده راست و ورد بيت، هيشتا ناتوانيت ئه و وزه ميتافيزيكيه بگه يه نييت كه له په يف و وشه رهسهنه عه ره بيه كاندا هه يه (Guénon, 1942, 88)، هه مان شت بۆ نورمه كانيتريش راسته.

۱-۲-۳-۳ زمان له نيوان غه يب و جيهاني بيندراودا:

بۆ تيگه يشتن له م توپيکه، جارنيكتر ده گه رينه وه بۆ هينده ويزم، له تراديسيوني هينده ويزمدا، فيداكان به تيکستي خوداي داده نرين و نهو زمانه سانسكريته ي كه تييدا ده ركه وتوه، ته نها زمانكي مرو ي نيه، به لكو زمانكي گشتگره و رهه نديكي قودسي هه يه، مانتر سانسكريتيه كان ته نها وهك «تيکستي سيمبوليک» ته ماشاناكرين، به لكو وهك دهنگي گه ردووني ته ماشاده كرين، به جوړيكي كه خو ينده وهى نه وان هه مان حه قيقه تي نه بينراومان بيرده هينته وه (Coomaraswamy, 1943, 51)، به م واتايه زمان ميدبوميكي ساده و رۆژانه يي نيه بۆ وهحي، به لكو فورميكه له بووني خو ي له جيهاندا، ئه مه ش وايردوه گينو يه كيتيه كي ميتافيزيكي له نيوان نورمه جياوازه كاني ئايندا بينيت له سهر

اللغة بين المقدس والمدنس: رؤية رينية جينو

بنه‌مای قودسییه‌تی ئەو زمانە‌ی تیکستە‌کان تێیدا دەرە‌کە‌ون. نە‌صر پێ‌ی‌وا‌یه ناکرێ «وە‌حیی» لە زمانە‌کە‌ی جیا بک‌ری‌تە‌وه، چونکە «زمانی قودسی» وە‌کو ئە‌و پۆ‌شاکە‌ وایە کە لە‌رێ‌گایە‌وه حە‌قیقە‌ت دەرکە‌وت، بۆ‌یه تە‌نها کاتێک دە‌توانین لە واتای نا‌وه‌وه تێ‌بگە‌ین کە لە‌م پۆ‌شاکە‌دا نوقم بین (Nasr, 115, 1981)، لێ‌رە‌دا ش‌رۆ‌فە‌کردنمان تە‌نها لە واتای ر‌وا‌لە‌تیی تیکستە‌کدا سنو‌وردار نیە، بە‌‌ل‌کو درێ‌ژدە‌بێ‌تە‌وه بۆ قە‌درزانیی دە‌نگ و وێ‌نه و ر‌یتە‌مە‌کان کە شو‌پێ‌نە‌واری غە‌یبیان هە‌‌ل‌گرت‌وه، ئە‌م تێ‌گە‌یشتنە ر‌ه‌نگدانە‌وه‌ی دیدێ‌کی هە‌‌مە‌‌لایە‌نە‌یه کە زمان خ‌ۆی دە‌کاتە بە‌‌شێک لە سروشتی وە‌حیی، نە‌ک تە‌نها ماشینی‌ک بۆ گواستە‌نە‌وه‌ی داتا و زانیاری.

یە‌کێک لە نموونە هەرە دیارە‌کانی ئە‌م چە‌مکە لای ئێ‌ین عەرە‌بیی دە‌بیرت کە پێ‌ی‌وا‌یه قورئان بوونە‌وه‌ری ر‌ۆ‌حییە و وشە‌کانی ناو و سێ‌فاته‌کانی خ‌ودایان هە‌‌ل‌گرت‌وه، لای ئێ‌ین عەرە‌بیی «زمانی قورئان» بونیادی‌کی مە‌به‌ستداری ئیلا‌هی لە‌پشتە‌وه‌یه ف‌ۆ‌رمی‌وله‌یه‌کی تێ‌پەر، ئە‌مە دیدگایە ئێ‌ین عەرە‌بیی زۆر لە ب‌ۆ‌چوونی گینۆ نزیکە کە پێ‌ی‌وا‌یه ناکرێ تیکستە قودسییه‌کان بە‌‌پێ‌ی ل‌ۆ‌جیکی زمانە‌وانی ر‌ووت و م‌ۆ‌دێ‌رنیستانە ش‌رۆ‌فە‌بک‌رێ، چونکە ئە‌م تیکستانە بە واتای ئە‌ده‌بیی و زمانە‌وانی «تیکست» نین، بە‌‌ل‌کو مانیفیستی وە‌حیی لە ف‌ۆ‌رمی زمانە‌وانییدا، تایبە‌تمە‌ندیی زمان لە‌گە‌ڵ وە‌حیییدا تە‌نها لە ئاستی واتادا سنو‌وردار نیە، بە‌‌ل‌کو درێ‌ژدە‌بێ‌تە‌وه بۆ ئاستی ف‌ۆ‌نە‌تیکیش، بۆ‌نموونە خ‌وێ‌ندنە‌وه‌ی قورئان تە‌نها خ‌وێ‌ندنە‌وه‌ی وشە‌کان نیە، بە‌‌ل‌کو کردە‌یه‌کی ر‌ی‌چ‌والانە‌یه کە هێ‌زی ر‌ۆ‌حیی و مە‌ع‌نە‌وی هە‌یه، لای گینۆ ئە‌مە ر‌ه‌نگدانە‌وه‌ی ر‌ه‌ه‌ندی میتافیزیکی زمانە کە دە‌نگە‌کان بە‌‌شێکن لە پێ‌که‌اته‌ی وە‌حیی، بۆ‌یه هێ‌ج وەرگێ‌رانی‌ک ناتوانیت جێ‌گای تیکستی ئ‌ۆ‌ری‌جنال بک‌ری‌تە‌وه، راستە وەرگێ‌ران واتای ر‌وا‌لە‌تی تیکست دە‌گە‌یه‌نێ‌ت، بە‌‌لام ناتوانیت ئە‌و کاریگە‌رییە ر‌ۆ‌حییە بگە‌یه‌نێ‌ت کە لە دە‌نگە‌کاندا هە‌یه (Guénon, 1942, 88)، هەر‌وه‌‌ک‌چ‌ۆن لە ر‌ی‌چ‌والی هیندە‌وزیمدا، مانتراکان وە‌ک تیکستی وەرگێ‌ردراو تە‌ماشای ناک‌ری‌ت، بە‌‌ل‌کو وە‌ک دە‌نگی قودسی مامە‌لە‌یان لە‌گە‌ڵ‌دا‌ده‌ک‌ری کە گوزارشت لە زمانی ر‌ه‌سە‌نی خ‌ۆیان دە‌کات.

لێ‌رە‌وه ئە‌وه‌مان بۆ ر‌وون دە‌بێ‌تە‌وه کە زمان لای گینۆ ب‌ل‌ندگۆ‌یه‌کی دەرە‌کی نیە بۆ وە‌حیی، بە‌‌ل‌کو بونیادی جە‌وه‌ری و دە‌نگی ژێ‌رە‌وه‌یه‌تی، وە‌حیی لە ف‌ۆ‌رمی زمانی قودسییدا خ‌ۆی دەرە‌خات و زمانیش لە‌و تە‌جە‌لل‌ابوونە‌دا قودسییه‌تی خ‌ۆی وەرە‌گ‌ری‌ت، کاتێک م‌ر‌ۆ‌فە‌کان لە‌گە‌ڵ تیکستە قودسیه‌کاندا تە‌ما‌هیی دە‌بن، تە‌نها بە‌ر وشە‌کان ناکە‌ون، بە‌‌ل‌کو بە‌ر ئامادە‌گیە‌کی ئیلا‌هی دە‌کە‌ون کە لە ر‌ێ‌گی وشە‌کانە‌وه مانیفیست بو‌وه.د، ئە‌مە‌ش زمان دە‌کاتە پردێک لە نێ‌وان «غە‌یب» و «جی‌هانی بینراو»‌دا، پردێک لە نێ‌وان «موت‌لە‌ق» و «ر‌ێ‌ژی» و «خ‌ودا» و «م‌ر‌ۆ‌ف»‌دا، بۆ‌یه لە‌ده‌ستدانی ر‌ه‌ه‌ندی قودسیی زمان، لە‌ده‌ستدانی وە‌حیی و بە‌‌ت‌ال‌کردنە‌وه‌ی تیکستە‌کانە لە د‌ۆ‌مه‌ینی میتافیزیکی خ‌ۆیان.

١-٣-٢-٤ زمان وە‌ک پردێک بۆ «حە‌قیقە‌تی ر‌ه‌ها»:

کاتێک مامە‌لە لە‌گە‌ڵ ک‌ۆ‌دیدی‌گای ر‌ێ‌تی گینۆ بۆ زماندا دە‌کە‌ین، لە پ‌ر‌ۆ‌ژە فە‌لسە‌فییە‌کە‌یدا بابە‌تی بە‌‌شە‌کی بوونی نیە، بە‌‌ل‌کو دەر‌وا‌زیە‌کی دیدێ‌کی گشتە‌کی هە‌یه بۆ تێ‌گە‌یشتن لە پە‌ی‌وه‌ندی «م‌ر‌ۆ‌ف» بە «موت‌لە‌ق»‌وه، زمان لای ئە‌و تە‌نها بونیادی‌کی ک‌ۆ‌مە‌لایە‌تی یان ئامرازی‌کی سادە‌ی پە‌ی‌وه‌ندی‌کردن نیە، بە‌‌ل‌کو دەرکە‌وتە‌یه‌کی میتافیزیکی حە‌قیقە‌تی ئە‌زە‌لییە، ئە‌و حە‌قیقە‌تە‌ی کە بوونە ف‌ۆ‌رمییە‌کە‌ی ئیمە‌ی خست‌ۆ‌تە نێ‌و د‌ۆ‌مه‌ین و جی‌هانی فیزی‌کە‌وه، هەر وشە‌یه‌ک و هەر سیمبۆ‌لیک و هەر دە‌نگێک شو‌پێ‌نە‌واری ئە‌و وە‌حییە پ‌رای‌م‌ۆ‌ردیال و ر‌ه‌سە‌نە‌یه کە م‌ر‌ۆ‌فایە‌تی بە ئاسمانە‌وه دە‌بە‌ستێ‌تە‌وه (Guénon, 1995, 97)، بۆ‌یه ئە‌و قە‌یرانە‌ی کە ر‌ووبە‌رووی جی‌هانی م‌ۆ‌دێ‌رن ب‌ۆ‌تە‌وه، تە‌نها لە ر‌ووی کردە‌ییە‌وه پە‌ی‌وه‌ندی بە زمانە‌وه نیە، بە‌‌ل‌کو پە‌ی‌وه‌ندی بە پ‌چ‌رانی م‌ر‌ۆ‌فایە‌تییه‌وه هە‌یه لە ر‌ه‌گ و ر‌یشه ترانسیندینتالە‌کانی «بوون»، زمانی قودسیی لای گینۆ نو‌تێ‌نە‌رایە‌تی ئە‌و دەر‌وا‌زیە دە‌کات لە جی‌هانی ر‌ێ‌ژییه‌وه بۆ جی‌هانی موت‌لە‌ق گە‌شت دە‌کات.

ئەو تەنھا دەنگەکان نین کە لە ریچواله کاندای دەخویندێتەو، بەلکو پردی رۆحییەکان کە مەژووێتی دەگەڕێتەو، بۆ سەرچاوەی خۆی، کاتێ ئیماندارێک قورئان دەخوینێتەو، یان مانترای هەر تیکستیکیتری قودسی دەخوینێتەو، ئاکتێکی زمانەوانی ئاسایی ئەنجام نادات، بەلکو کردەیەکی میتافیزیکی ئەنجام دەدات کە پەیوەندی بە موقەددەسەو هەیه (Nasr, 1981, 115)، بەم واتایە زمان ئامرازێکە بۆ مانیفیستبوون و دەرکەوتن، گینۆ بەم پەڕەندە ریچوالییە قایل نیە، لەبەر ئەوە دیدگا ترادیشناڵە کە خۆی فراوانتر دەکات و زمان دەکاتە چاویلکەی تیگەیشتن لە قەیرانی شارستانیەتی مۆدێرن

١-٣-٢-٥ زمان و قەیرانی شارستانیەت:

گینۆ دەلێت کاتێک زمان دەگۆڕێت بۆ ئامرازێکی تەکنیکی و پەڕەندی سیمبۆلیکی خۆی لە دەست دەدات، ئالێرەدا مەژووێتی خۆی لە غەیب دادەبەڕێت و تەسلیمی توێکڵ و رۆڵەتی شتەکان دەبێت. ئەمەیه کە ئەو لە شاکارە کە خۆیدا «هەژموونی کەمینە» یان «حوکمی کەمینە» زمان بە «لوسکردن» یاخود «فلاتکردن» ناودەبات. واتە لە دەستدانی قوولیی هێما لە بەرژەوێتی کەمینەیدا (Guénon, 1945, 112). بە پێچەوانەو، کاتێک زمان دەگەڕێتەو بۆ فۆرمی رەمزی خۆی، مەژووێتی قودرەتی پەڕەندی لە گەڵ مۆتڵە قەد بە دەست دەهێنێتەو، هەربۆیە لە روانگەی گینۆدا چاکسازی لە زماندا چاکسازی بە رۆحدا. بۆیە پەڕەنە لە هەر میتۆدێک دەگەڕێت کە زمان تەنھا بۆ بونیادیکی کۆلتووری و کۆمەڵایەتی یاخود تیکستیکی مێژوویی کورت بکاتەو.

لێرەو زمان نەک تەنھا ئامرازێک نیە بۆ پەڕەندی نیوان کۆلتوورەکان، بەلکو فەزایەکی تێیدا پەڕەندی نیوان خود و ئەوێتر و مۆتڵەق بونیاد دەنێتەو، کەلن لە کتێبە کەیدا «Barbar, Modern, Medeni»، «بەرەبەر، مۆدێرن، مەدەنی» جەخت لەو دەکاتەو کە زمان نۆتەرایەتی ئاوێتەیه ک دەکات بۆ دیدگای ئەوێتر، بچووکبوونەوێتی زمان بۆ پەڕەندی ئامرازێکی رەنگدانەوێتی قەیرانی شارستانی گشتگیر (2017, 167). ئەم یەکتەربەنە لە گەڵ دیدگای گینۆ ئەوەمان بۆ دەرەخات کە زمان پرسیکی فەلسەفی ئەبستراکت نیە، بەلکو پرسیکی شارستانیەت کە پەڕەندی نیوان مەژووێتی و خود و ئەوێتر و پەڕە پێناسە دەکات. ناکرێ هیچ دایەلۆجیکێ راستەقینە نیوان ئیسلام و رۆژاوا بەدیبت بەبێ زمان وەک ئامرازێک بۆ گفتوگۆی رەمزی و رۆحی (kalin, 2007, 213)، بە کورتیی، لە دیدگای گینۆوەو، زمان نە تەنھا دراوێکی ئارەزوومەندانەیه و نە بونیادیکی کۆلتووری رووتە، بەلکو شارێکی گەشتنە بە «(حەقیقەتی رەها)»، ئەگەر جیهانی مۆدێرن زمانی لە ئەرکی ئامرازی خۆیدا کورت کردبێتەو، ئەو گەڕاندنەوێتی پەڕەندە قوول و سیمبۆلیکی و بالاکە مەرجیکە بۆ زیندووکردنەوێتی رۆحی مەژووێتی، بەم فۆرمە جیهانبینی گینۆ بانگەوازییکە بۆ گەڕاندنەوێتی زمان بۆ ئاسۆی میتافیزیکی خۆی، ئاسۆیەکی کە وشەکان دەبنە ئاوێتەیی حەقیقەت و دەنگەکان دەبن بە بلندگۆی غەیب و تیکستە قودسییەکانیش دەبن بە شایەتەتالی ئامادەگی و حەزوری خودان لە جیهاندا.

١-٣-٢-٦ زمانی قورئانی و سیمبۆلیزم:

لە دیدی گینۆدا، ئەگەر زمان دەرکەوتەیهکی میتافیزیکی (حەقیقەتی رەها) بێت، ئەوا تیکستی قورئان شەبەنگێکی کەمە بۆ دەرکەوتن و تەجەللایوونی ئەم حەقیقەتە. قورئان تەنھا تیکستیکی زمانەوانی ئاسایی نیە کە وەک هەر گوتاریکی ئەدەبی یان کۆلتووری تەماشابکرێ و لیکدانەوێتی بۆبکرێ، قورئان «وشەی خودا» یە هەم لە ئاستی مۆرفۆلۆجی و هەم لە سیمانتیک خۆیدا، بە واتایەکیتر زمان خۆی بە شێکە لە سرووشتی وەحیی نەک تەنھا هەلگر و گۆنەرەوێتی وەحیی. تیکستی قورئان چەندین چینی واتا لەخۆدەگرێت، بۆیە تەئویل و لیکدانەوێتی سنووری رۆڵەتی تیکستەکان

اللغة بين المقدس والمدنس: رؤية رينية جينو

تيدده پريئيت و دريژده بيتته وه بۆ واتاي قوولتر (طباطبائي، ١٩٧٢، ج ١، ٣٥). ئەمە بۆچوونە لەگەڵ دیدگای گینۆدا هاوتەریبە کە پێیوايه تیکستە قودسییەکان واداپێژاون کە بە شیوەی چيندار بخوێنێنەوه، بەجۆرێک هەر نەوهیهک و هەر خوێنەرێک بتوانێت واتای نوێیان لێدەریبەیت بەبێ ئەوهی لە گەنجینه رەزمییه کە یەکەم بکاتەوه.

لەباری شارستانییهوه «زمانی قورئان» نوێنەرایەتی بناغە شوناسی کارەکتەری موسلمان دەکات و بە درێژایی سەدەکان لە سایە بەردەوامی بەکارهێنانی ئەم تیکستە قودسییه لە رێچوایی رۆژانەدا رەزمییهتی خۆی پاراستووه، لێرەوه قورئانیش وهکو «زمانی قودسی» تەنها ئامراز نیە بەلکو پایە سەرەکییە بۆ بەردەوامبوونی پەيوەندی لەگەڵ مۆتەلەقدا، بۆ نموونە نوێژ کە رۆژانە تێیدا ئایەتەکانی قورئان بەدەنگ دەخوێندێتەوه، پەيوەندی نیوان «مروّف» و «وهحی» پتەوتر دەکات. بێگومان رەهەندی فۆنەتیکی زمان رەنگدانەوهی چەمکی فراوانتری گینۆیه بۆ سیمبولیزمی گەردوونی، دەنگ، بە ریتەکەیهوه، نایندەیهکی سیمبولیکی بۆ جۆلە و حەرەکەتی گەردوون دەکات، «وشە و تراو-دەرپرەاو» تەنها ئامارەیهکی زمانەوانی نیە، بەلکو دەرکەوتنی بوونە لە راستەوخۆترین فۆرمی خۆیدا، ئەمەیه کە زمانی موقەددەس لە زمانی پروفەین جیادەکاتەوه، یەکەمیان هەلگری وزە دەنگی و رۆحییه، لە کاتیکدا دووهمیان سیخناخە بە ئامارە پەيوەندیکردن، ئیمە ناتوانین لە «رێچوایی دینی» تێبگەین بەبێ تێگەشتنی ئۆنتۆلۆجیانە لە «وشە و تراو-دەرپرەاو»، لێرەوه بانگەواز بۆ نوێژ و خوێندنەوهی لە فۆرمی فۆنەتیکیانەدا، بەستەنەوهی رۆحی دەستەجەمعی کۆمەلگایە بە موقەددەسەوه (Kalin, 2007, 2014)، بۆیه لەدەستدانی رەهەندی سیمبولیکیانە دەنگ هۆکارە بۆ لێسەندنەوهی رۆحی دینی و کردنی بە پراکتیزەیهکی رووکەش، واتا رەهەندی فۆنەتیکیانە رێچوایی دینی، مەرجیکە بۆ بەردەوامبوونی قودسییهت لە ژبانی کۆمەلایەتیدا، کەواتە هەر هەولێک بۆ داپاراندنی تیکستە قودسییهکان لە نۆرمە فۆنەتیکییهکانیان، یان مامەلەکردن لەگەڵ زمان تەنها وهک تیکست و نووسین، لە ئەرکە ئۆنتۆلۆجییه کە یەکەمە کاتەوه.

١-٣-٣-١ زمان وهک پێوهی قەیرانی واتا لە دونیای مۆدێرندا:

لایەنیکتری زمانناسی لەلای گینۆ ئەوهیه کە ئەو تەنانەت وهکو ماشینیکی مەعریفییش تەماشای زمان نەکات، بەلکو پێیوايه زمان بونیادیکی سەرەکی و بنەرەتی شوناسی شارستانییهتەکانە، کۆگای یادەوهی و ئەو پەنجەرەیهیه کە بەهاکان لە رێگایهوه دەرکەوتوون، بۆیه دیسان لەدەستدانی سیمبولیزم نەک زمان دەخاتە ئێو قەیرانیکی ئیپیستمۆلۆجی، یان زمانەوانی، بەلکو بە قەیرانیکی هەمەلایەنە شارستانی کۆتایی دێت. بۆ گینۆ کاتیک زمان وهزیفە میتافیزیکی لەدەستدەدات ئەوه شارستانییهتەکەیهتی لە زمان دادەبەیت و بەرهو کالبوونەوه و لەناوچوون دەچێت (Guénon, 1942, 46)، کاتیک دەلێن مۆدێرنیزم لە قەیراندایە، یەکیک لەو قەیرانە قوولانە قەیرانی شوناسی رەسەنی شارستانییهتەکانە، چونکە مۆدێرنیزمی رۆژئاوایی لەگەڵ دەرکەوتنیدا زمانی لە هەر قودسییهتیک داپارندوو و کورتی کردەوه بۆ ئامرازیک لە پەيوەندیکردن و زانیاری کەلەکەبووی سادە. ئەم گۆرانکارییه تەنها کاریگەری لەسەر فەلسەفەي زمان نەبوو، بەلکو کاریگەری لەسەر چەمکی شوناسیش درووست کرد.

١-٣-٣-٢ ئایا وشەکان ئامرازی تەکنیکیین؟

لە ییری مۆدێرنیزمدا شوناس لەسەر مێژوو، کولتوو و ئابووری بونیادنراوه نەک لەسەر زمانی قودسی و شارستانییهتی رەسەن و ترادیسۆن، بۆیه لە دونیای مۆدێرندا زمان هەلگری هیچ بەهایەکی میتافیزیکی نیە لەبری ئەوه نرخی کۆمەلایەتی هەلگرتوو، بۆ گینۆ، بچووکرندەوهی زمان بۆ هەر رەهەندی کۆمەلایەتی، بە واتای لەدەستدانی رۆلی خۆی وهک پردیک بەرهو «مۆتەلەق-رەها» دێت، بەمپێش داڕمانی بونیادی ئەو شارستانییهتەیه کە لەسەری دامەزراوه، لەژێر رۆشنایی دیدگای گینۆدا

پروفیسور نہ صر له کتیی «مه عریفه و موقه ددهس- Knowledge and the Sacred» دا پیوایه قهیرانی زمان له دونیای مۆدیرندا رهنگدانهوی قهیرانی خودی واتایه، کاتیک وشه کان دهگۆرین بۆ ئامراز تهکنیکی بیلایه، ههر لهویدا مروف توانای بینینی جیهان وهک هیمای غهیب لهدهست دهوات (Nasr, 1981, 89)، بۆیه داهاتووی ههر شارستانییهتیک به توانای پاراستن و ژیان به زمانه قودسییه کهی دهپۆریت که وهکو بوونیکی زیندوو به مۆتلهقهوه دهیبهستیتوهه، نهک تهنها وهک میراتیکی ئیستاتیکی، بهلکو وهک بههایهکی پرایمۆردیال و ئهبهدی. لیرهوه بچووکردهوی زمان بۆ رههندی ئامرازی خۆی، رهنگدانهوی لهدهستدانی دیدگای سیمبولیکیانهی شارستانییه ته (Kalin, 2017, 167).

لهمهوه ئهوه خهرنده قووله دهبنین که لهنیوان ئهم دوو حیکایه تهدا ههیه که یه کیکیان نوینه رایهتی ئاسمان دهکات و ئهوی تریان نوینه رایهتی زهوی. بۆنموونه لای دیریدا زمان تۆرکه له ئاماژهی ناکوئا که تیدا شوناس شوینه واری واته ههمیشه گۆراوه (Derrida, 1967, 25)، بهلام بۆ گینۆ زمان له رینگای رههنده میتافیزیکییه کهیهوه سهقامگیری و نهگۆری به شوناس دهبهخشیت، جیاوازییه که لیره دا رادیکاله، رۆژئاوای پۆستمۆدیرن وهک کرانهوهیهکی ناسهنتهری تهماشای شوناس دهکات، لهکاتیکدا گینۆ واته ماشای شوناس دهکات که له رینگای زمانی قودسییهوه رهگ و ریشهی له مۆتلهقدا چهسپاندوهه، بۆیه دهلێن زمان پۆیه ریکه بۆ تیکه یشتن له قهیرانی واتای دونیای مۆدیرن، کاتیک وشه کان گۆردراون بۆ هیمای تهکنیکی بۆ رۆح، ئهوه واتای ئهوهیه مروفایهتی توانای درکپیکردنی به جیهان وهک کتییکی ئیلاهی لهدهستداهه، ئهگهر شارستانییهتی مۆدیرن زمانی له ئهرکه رهزمیه کهی دوورخستیتوهه، واتای وایه دهراگی مۆتلهقی بهرووی خۆیدا داخستو، خۆی له جیهانیکی ئیدراکی رووت و چهندی تیدا زیندانی کردوهه، گینۆ پیوایه رینگای دهرازیوون لهم قهیرانه له وهگرتهوهی دهسهلاتی رهزمی زمانهوه دهست پیدهکات و ئایندهی رۆحی مروفایهتیش پهیوهسته به گێرانهوهی زمانی قودسی بۆ ناو دلی ژیانی رۆژانه و شوناسی دهستهجه معی.

۱-۳-۳ زمان وهک «کرۆکی گهردوون»:

له فلهسهفه ی رینی گینۆدا زمان رهههندی پراگماتیکی یان میژووی خۆی تیده په رینییت و دهچیته نیو رۆحی میتافیزیکی و ئاسۆی بوونهوه. لای ئهوه زمان تهنها فۆنهتیک یان سیمبولیک نیه که خه لک بۆ ژیانی رۆژانهی خۆیان بهکاریده هین، بهلکو وینایهکی ناوهوهیه که رهنگدانهوهی نهزمی گهردوونیه. ئهمهش وایله دهکات جهخت لهوه بکاتهوه که وشه یه کهم داهینراونه بوو، بهلکو «مانیفیست» یاخود «تهجه لالا» دهکهوته ی خودا بوو. دهنگدانهوهیه که بههۆیهوه جیهان به دیهات (Guénon, 1995, 27)، بهم فۆرمه زمان به شیکه له بونیادی میتافیزیکی جیهان، هاوشیوهی کتیییک که به سیمبول نووسراوه و مروفه کان دهیخویننهوه و تیده گهن.

ئهم چه مکه رهگ و ریشهی خۆی له بیرۆکهی لۆگۆسدا دهبینیتوهه که له ترادیسیۆنی مهسیحی و فلهسهفه ی گریکدا ههیه و «وشه» نوینه رایهتی بنهمای ریکخستنی گهردوونی دهکات، بهلام گینۆ ئهم بیرۆکهیه له چوارچیوهیهکی فراوانتردا داده پۆرتیهوه و ههموو زمانیکی موقه ددهس دهکاته تهجه لالی سیمبولیکی گهردوونی، بۆ ئهوه زمان به قوولی بهستراوتهوه به «ژماره» و «فۆرم» و «تۆن» وهه. ئهوه توخمانه که میتافیزیکییه دیرینه کان وهک بناغه کانی بوون دهیانینی، له بهرئه مهیه که له کتیی «سیمبوله بنه رتهیه کان: زمانی گهردوونی- Fundamental Symbols: The Universal Language» ئاماژه بهوه دهکات زمان ههمیشه هه لگری واتای ماثماتیک و جوانکاریه که واتای کلێشه ی وشه کان تیده په ریت (1995, 97)، زمان لیره دا له ئاوینه یهکی گهردوونی دهچیت چونکه وشه کان هیچ نین جگه له هیمای په یوه ندیه قووله کانی نیوان «مروف» و «بوون».

ثم تېروانيينه کاتيک روون ده بېته وه که به راوردی بکهين به و هېماسازیيه ژماره يیه ی که له تراديسيونه ديږينه کانداهه بووه. پېته کان په يوه ستبون به ژماره کانه وه، دهنګه کانیش به تونه کانه وه، به جوړيک زمان وهک «بیرکاري څاوتن» ته ماشا ده کړا، له فلهسه ف و عيرفاني ئيسلاميدا کاريګه رې ته مه به رووني ده بينين له زانستی پېته کان لای سؤفیه کان، که پېيانو ابو هه ر پيتيک گوزارشت له ئاستيکي بوون ده کات. لېره وه تېده گهين که بؤچی گينو بؤچووني وابووه که له ده ستداني ره هه ندي «سيمبوليکي زمان» به واتای له ده ستداني په يوه ندي زمانه به گه ردوونه وه وهک کتبيکي ئيلاهي. هه روه کو چؤن پروفيسور «سعيد حوسهين نه صر» ثم پيروکيه به مشيوه ده خاته روو که «زمانی موقه ددهس» کليي تيگه يشتنه له «جيهان وهک کتبيک»، کتبيک که تييدا هه موو ديارده يه کي سروشتي سيمبوليک (Nasr, 1981, 115). هه ردوو زمان و گه ردوون ده قې ره مزين که پيوستيان به ليکدانه وه هه يه و توانای خویندنه وه ی په يوه سته به توانای خویندنه وه ی ته وى تروه. ثم چه مکه په يوه ندي نيوان زمان و بوون ده کاته په يوه ندي په يوه ندي که ره نگدانه وه ی و هاوتابوون، نهک ته نها ئاره ورومه ندانه. لېره وه ئه رکی مروّف له تراديسوندا ته نها څاوتن نيه، به لکو خویندنه وه ی ته و نيشانانه ی ده وروبه رى و کو دکردنه وه ی ته و هېمايانه يه که له جيهاندا ده رکه وتوون.

ثم ره هه نده گشتگيره ی زمان له په يوه ندي نيوان زمان و هونه ريشدا ده بيندري «به توپيکيکي تايهت له سه ر په يوه ندي نيوان هونه ر و زمان ده وه ستم»، به لام ته وه ی په يوه ندي به گينو وه هه يه پيوسته بلين هونه ر له لای ثم فلهيله سووفه ته نها ده رخستن و خؤده ر بينيکي ئيستاتيکي نيه، به لکو زمانيکي سيمبوليکي تريه که ره نگدانه وه ی نه زمي گه ردوونيه. بؤ نمونه موسيqa له سه ر بنه ماي ميلودى و رېتم دامه زراوه، زمانیکه هاوته ريب له گه ل وشه کان، که له به رامبه ردا وزه ی رؤحي ده به خشيت، شيوه و پاتيرنه ته ندازه ييه کاني هونه رى موقه ددهسى ئيسلامي زمانيکي بينراون که له فره چه شنيدا په کيتيه کي ناوازه ده رده برن، به م فورمه هه موو زمانه کان په کده گرته وه، زاره کي، ژماره ي، بينراو و بيستراو، هه موو ته و سيمبولانه له چه ندين روانگه وه ره نگدانه وه ی (حه قيقه تي ره ها) (Guénon, 1995, 145).

له تراديسيوني هينده ويزمدا، زمانى سانسکريتي به زمانيکي گشتگير داده نرا که هيزى عيرفاني هه لگرتووه. مانتراکان به رووني ثم هيزه عيرفانيه به رجه سته ده کهن. ته مه ش واده کات زمان له م نه ريتانه دا راسته وخؤ په يوه ست بيت به ستراکچه رى گه ردوونه وه، گينو که له ژير کاريګه رې ديني هينده ويزم و بوداييزم بؤى ده رکه وت که تېروانييني تراديسيوني زمان له م کولتورانه دا له گه ل عيرفاني ئيسلاميدا په کده گرته وه که به لئ وشه کان کليي تيگه يشتن له بوون، بؤيه زمان لای گينو ته نها ئامرازيک نيه بؤ واتا، به لکو وينا کړدني گه ردوونه، وشه و ژماره و دهنګ و فورم، هه موويان زمانى جياوازن که هه مان حه قيقه ت ده رده برن، زمان لېره دا ته نها ئامرازيک نيه بؤ په يوه نديکړدن به لکو کليي تيگه يشتنه له جيهان وهک هېمايه ک و دووباره دؤزينه وه ی ره ها له ورده کاريه کاني ژياني روژانه دا.

١-٣-٣-٤ گينو و حیکمه تي روژه لات:

له تايه تمه ندي هه ره سه رنجراکيشه کاني بيرکردنه وه ی رېئ گينو، وه رگرتي ئيله امي قووله له حیکمه تي روژه لات و به تايه تي ديني هينده ويزم و بوداييزم، له تراديسيوني هينده ويزمدا، زمانى سانسکريت وهک زمانيکي قودسي، پيگه يه کي سه ره کي داگيرکردوه، ته نها زمانيکي ميژووي مروّفکرد نيه، به لکو زمانيکي گشتگيره که وهک ره نگدانه وه ی راسته وخؤى (حه قيقه تي ره ها) ده بيندري. ته و مانترايانه ی له ريچوالی هيندؤسه کانداهه خویندريته وه ته نها تيکستي هېماي نين، به لکو دهنګه لينکن که هيزيکي ناوه کيان له ناو خوياندا هه لگرتووه و کاريګه ريان هه يه له سه ر که سه کان (Coomaraswamy, 1943, 57).

مانترا نمونه به کی سه رنجراکیشی ئەم واتایەن: تەنھا لە رووی ناوهرۆکی واتاو نا، بە لکو لە رووی ریتەم و لەرزینی دەنگی شەو، دووبارەبوونەوێ ئەم وشە و ریتەم و دەنگانە لە ریحوێدا خوو نی، بە لکو کردەبە کی گەردوونیه که نهزمی بالاً و سوپراماددی لە جیهانی ماددیدا بهرهم دههینیتەو، گینۆ ئەم رەهەندی دەنگە ی ریحوێ وەک مۆدیلێک بۆ تیگەیشتن لە زمانی قودسی دەبینیت، جا چ لە ئیسلامدا بێت یان دینی کریستیانیزم، یان لە شوپنیکێ تردا، لێرەدا زمان تەنھا فۆرمیک نی، بە لکو بوونی راستەقینە دەسلەتێکە که مەوقایەتی تێدەپەرێت، بەلام لە بودیزمدا مەسلە که ئالۆزترە، بوداییەکان جەخت لەو دەکەنەو که ناتوانن بە وشە حەقیقەتی کۆتایی «دارما» دەرپرین و زمان دەستکورتە لە ئاستی دەرپرینی و هەلگرێتی واتای تەواو، بەلام لە هەمانکاتدا تیکستە قودسیەکان «سوترا» و سروودەکان وەک ئامرازێک بۆ رێنماییکردنی گەران بەدوای حەقیقەتدا بەکاردههینن، لێرەدا پارادۆکسیک هەیە، زمان سنووردەر، لە گەل ئەو شەدا وەک بلندگۆیه ک جەوههريه. وشەکان لە رینگای سیمبولیک و میتافۆرەو دەتوانن رینگا بۆ وەرگر بکەنەو. لە جوارچێوێ «کۆنفۆشیۆس» یشدا زمان پەيوهنديه کی نزیکي به ئەخلاق و سیاسەتەو هەیە، کۆنفۆشیۆسیزم پێیوایە چاکسازی لە زماندا مەرجیکە بۆ چاکسازی لە کۆمەلگادا و ناهاوسەنگی لە وشەسازیدا دەبێتە هۆی ناهاوسەنگی لە بەها و رێکخستندا. لێرەدا بیرۆکە «ناوانی دروست» (zhèngmíng) سەرھەلەدات، بەو واتایە که وشەکان دەبێت لە گەل واقعی ئەخلاق و سیاسیدا بگونجێن، ئەم رەهەندە ئەخلاق-سیمبولیکییە زمان دەکاتە ئامرازێک بۆ پاراستنی ئەزەمی گەردوونی و کۆمەلایەتی، چونکە زمانی راستەقینە زمانی حەقیقەتە میتافیزیکیەکانە (Guénon, 1928, 22)

١-٣-٥ زمانناسی گینۆ و دونای مۆدێرن:

بەرلەوێ دیدی گینۆ بخەینەرۆو، پێویستە سەرنجی مەلا صەدرا لەسەر زمان بخەینەرۆو، مەلا صەدرا لە کتیی (أسفار) دا چەمکی فەلسەفی دەخاتەرۆو که زمان دەکاتە رەنگدانەوێ بوون، لای ئەو وشەکان تەنھا نیشانە نین، بە لکو مانیفیست و رەنگدانەوێ بوون، لە عەقلەو بەرەو جیهانی هەستەکی بەرز دەبنەو. بۆ ئەو لە بونیادی وشەدا «بوون» شوپنەواری کۆنکرتیی هەلگرتووە، بۆیە ئارەزوومەندانە نی، بە لکو دەرپرینی پلەکانی حەقیقەتە (ملا صدرا، ١٩٨١، ج ٢، ٧٦)، لای غەزالی، زمان ئامرازیکە بۆ تێرمانی رۆحی، بۆ سوهره وەردی، زمان سیمبولی نوورە، بۆ مەلا صەدرا مانیفیستی بوونە، بۆ ئین عەرەبییش دەرکەوتە ناو ئیلاهییهکانە. لە بەرامبەر دا گینۆ زمان وەک دەرکەوتی «(حەقیقەتی رەها)» دەبینیت، ئەم دیدگایانە هەموویان پیکەو، هیلێکی یەگرتووە لە گەل گینۆدا دەخەنەرۆو که زمان دەکاتە پردێک بەرەو مۆتەلەق. جەختکردنەو شە لەسەر ئەوێ که لە دەستدانی سیمبولیزمی زمان بە واتای لە دەستدانی ئەرکی ئۆنتۆلۆجی زمان دیت، مۆدێرنیزم بۆ هەلۆهەشاندنەوێ ئەم یەگرتوویە دیت، وەک پێشتر ئاماژەمان پیکرد لە گەل هاتنی سۆسۆر (ساوسۆر یان سۆسیر) و زمانەوانی مۆدێرن، زمان بوو بە سیستمێکی ئارەزوومەندانە نیشانەیی (Saussure, 1916, 33). بە پۆزەتیفیزمی لۆجیکی، کورتکرایەو لە ئامرازیک بۆ دەرپرین. لە گەل دێریدا و تێوری هەلۆهەشاندنەو شەدا، زمان بوو بە گەمەیه کی ئاماژەیی و ئیقتیباسی بەی سەرچاو (Derrida, 1967, 27).

بەلام گینۆ پێماندەلێت وشەکان هەلگری جێپەنجە ی بنەما گەردوونیهکانن لە دەرەوێ واتای رۆکەشیان، پڕۆزەیک بۆ دووبارە بونیادنانەوێ یەکتێک دەخاتەرۆو. ئەگەرچی ئەو نکۆلی لە بوونی رەهەندی میژوویی یان کۆلتووری بۆ زمان ناکات، بە لکو وەک تاکە رەهەند رەتێدەکاتەو. بۆ گینۆ، زمان، لە جەوههردا، رەنگدانەوێ کی میتافیزیکیە، بەلام ئەم جەوههره لە رینگای میژوو و کۆلتوورەو خۆیمان بۆ ئاشکرا دەکات، بۆیە ئەوێ پێویستە تەنھا ئینکارکردنێکی رۆکەشەو

اللغة بين المقدس والمدنس: رؤية رينية جينو

مؤديرنيزم نيه، به لكو تتيه راندني فارگونى «يزم» هكانى مؤديرنهيه و ئاوردانه وهى جددي و گه رانه وهيه بؤ تراديسيون، به مشيوهيه زمان ده بئته دؤمه ينيكي يه كگرتوو، يه كگرتووي نيوان رابردوو و ئيستا، نيوان رۆژه لات و رۆژئاوا، نيوان مروّف و موتلهق. مولكى شارستانيه تتيكي دياريكراو نيه به لكو ميراتي هاوبه شي هه موو مروفايه تتيه (Guénon, 1931, 62).

پرسيارتيك كه ده ميئته وه ئه وهيه، ئايا ئه م رهه نده قودسييه زمان ده گه رته وه بؤ ناو دونياى ئه مروّف كه مؤديرنيزم و پۆزه تيفزمى زانستى كونترولي كردوو؟ گينو له وه لامدا پيمانده لئيت (به ئي)، به لام نه ك له ريگاي گه رانه وه بؤ رابردوو، به لكو له ريگاي زيندوو كرده وهى سيمبوليكي له پراكتيكي رۆژانه دا، خويندنه وه، ياد كرده وه و زيكر، ريچوال، پهروه رده و هونه ر و تاد.. زمان ته نها له ريگاي تيوراييزه كرده وه سيمبوله كاني خوئى به ده ست ناهيئته وه، به لكو له ريگاي پراكتيكي وه به ده ست ديته وه كه وشه كان به ره هاوه ده به ستيته وه، ئه مه ش به و واتايهيه كه پرۆژه كه ي ته نها ره خنه نيه، به لكو بانگه وازيكي بؤ گوريني ژيان بؤ زمانكي سيمبوليكي، كه واته دهره نجامه گرنگه كه ئه وهيه كه زمان كلبى مروفايه تتيه، ئه گه ر وه ك ئامرازيك سه يري بكه ين، ئه وا له جيهانتيكي داخراو و بيواتادا ده ژين، يان مروفايه تتي له زبلداني وشه ي بيجه وهه ر و پووچدا ده ميئته وه، يان ده گه رته وه بؤ زمانكي كه رهنگدانه وهى موتلهق و به هاي ترانسيندنتال (بالا) يه.

ئه نجام:

١- له ديدى قوتابخانه ي پيرنيا ليزمدا، زمان له موقه دده س دابراوه، له كاتيكا و له تراديسيوندا زمان به موقه دده سه وه گرندرابوو، وه زيفه و ئه ركي زمان له تراديسيوندا ته نها درووستكردي په يوهندي مروفي نه بوو، به لكو درووستكردي په يوهندي بوو له گه ل ئاسمانيشدا. ريتي گينو وه ك ئايكونيكي گرنگي قوتابخانه ي پيرنيا ليزم به قوولي ئاشنامان ده كات به م په يوهنديه ترانسيندنتال و نه مره، ئه ويش تراديسيون و فۆرمه جودا كانيه تي كه رهه ندى قودسي بؤ زمان گيرا وه ته وه.

٢- پۆزه تيفزمى زانستى، ياخود زانستگه راي و زانسته رستى مؤديرن، وه كو ديدگايه كي مروفي دابراو له خودا و ئاسمان، به شيوهيه كي ماترياليستانه و پرۆفه ين مامه له ي له گه ل تيكتى موقه دده سدا كردوو، به تايبه ت له و چركه ساته وه كه تراديسيون و دين، ئه فسانه و تيكتى موقه دده س وه ك يه كه يه كي ميژووي و مروفي ده بينيت و وه ك جه سته يه كي بيگيان ئه ناتومي «تشریح» ده كات.

٣- له ديدى ريتي گينودا، بؤئه وهى رهه ندى قودسي بؤ زمان بگيرينه وه، بؤئه وهى ديدى كورتبينانه ي زانستگه راي تيبه ريتين، پيويسته ديدگاي سه بچيكتيفانه بؤ زمان ره تبه كينه وه و ديدى ئۆبچيكتيفانه و سبوليكيانه مان بؤ زمان هه بيت. چونكه كاتيكي ديدتي سه بچيكتيفانه بؤ زمان قبول ده كه ين وه ك دواحه قيقه تي زانستى، ئه وه راسته وخؤ به ر مروّف ده كه وين وه ك يه كه يه كي سه بچيكتيف و دابراو له وه حبي، نه ك بوونيكي ئۆبچيكتيف كه هه لگري حيكايه تتيكي پرايمؤرديا له.

٤- لاي ريتي گينو زمان مانيفيست و ده ركه وته يه كي ميتافيزيكيه، بؤئه وهى ئه م هيله توخ بكه ينه وه، پيويسته بگه رينه وه بؤ «سيمبوليزمى قودسي» چونكه زمانى سيمبوليكي تواناي كه شفكردي ئه و شتانه ي هه يه كه راسته وخؤ و له ريگاي زمانه واني رووته وه ناگوترين. سيمبوليزمى قودسي شيوازيكيه بؤ وتي ئه وهى كه له ده ره وهى وتنه و تيگه يشتن له رهه ندى سيمبوليكي زمان له گه ل هئما كه ردوونييه كانيتري وه ك فۆرم و ژماره و ئاماره و تاد.. هه ماهه نكه.

٥- گينو به ره خنه گرتن له زمانناسى مؤديرن و ده رويشه كاني، چه كوشيكي گه وره ده كيشيت به و شوشه يه كي به ناوى «زانست» وه مؤديرنسته كان به مروفايه تتي ناساندوويانه، ئه و پيوايه بازنه ي

حقيقة زور فراوانتره له بازنه زانست. زانستگه راي وهك دهرکه وتهیه کی مۆدیرنیزم ئەمرو خوی کردوو به نوێهري حهقیقهت، له کاتیکدا خودی زانسته که خهريکه دهبیته به ئایدیۆلۆجیا به ترسناک که هه موو شته کانیتر له خۆیدا ئاسمیه دهکات و «دهتوینیتتهوه».

6- کهواته بۆئه وهی ئیمه له وههمی زمانناسی مۆدیرن و زانستی مۆدیرنی زمان بیینه دهرهوه، سه رهتا پیوسته وهک دوا حهقیقهت مامه له له گه ل ئهم زمانناسیه دا نه کهین که رهگ و ریشه که ی له هه ناوی ئایدیۆلۆجیا ی پۆزه تیغیزمدايه. پیوسته ئه و پرده درووست بکهینه وه که زمان له نیوان «بوونی ریشه یی» و «بوونی موله ق» دا درووستی کردوو. چونکه ئهم قهیرانه ی ئیستا سه ریهه لداوه، ته نها قهیرانی زمان نیه، به لکو قهیرانی مه عنه وپی، ئه خلاقی و فیکریشه که په یوه ندی راسته وخوی به پچرانی مرفایه تییه وه هه یه له رهگ و ریشه ی خوی.

7- گینۆ پیوايه له دیدی مۆدیرنیزمدا وشه کان ئامراز ی ته کنیکی و هیچ په یوه ندییه کیان به حهقیقهتی ناولینراوه کانیانه وه نیه، له کاتیکدا ئهم دیدگا مۆدیرنیسته که شوناسی له سه ر میژوو، کولتور و ئابووری بونیادناوه، زمان وهک جهسته به کی ییروج ده بیته که هه لگری هیچ به هایه کی میتافیزیکی نیه. به لکو ته نها ریکه وتنیکی کۆمه لایه تییه، بۆ گینۆ کاتیک مۆدیرنیزم هه موو حیکایه ته کان بۆ زمان په تده کاته وه و ته نها خوی قبول دهکات، بیر ی چوو ه که خۆشی ته نها حیکایه تیکه، نه ک دوا حهقیقهت و دوا حیکایهت. سه رچاوه کان

به عه ره یی

- الشيخ محي الدين ابن عربي، (١٩١١). الفتوحات المكية، بيروت: . طبع الأول - دار الفكر.

- علي حسين امين جبار، (٢٠٢٤) شجرة الخلد بين الكتاب المقدس و القرآن الكريم، مجلة جامعة كركوك للدراسات الانسانية. العدد الثاني- الجزء الثاني.

- صدر الدين الشيرازي، (١٩٨١). الحكمة المتعالية في الأسفار العقلية الأربعة، ج ٢. طبع الأول، بيروت: دار إحياء التراث العربي.

- محمد حسين الطباطبائي، (١٩٧٢). الميزان في تفسير القرآن الكريم، ج ١. بيروت: . طبع الأول مؤسسة الأعلمي للمطبوعات.

- نصر حامد أبو زيد، (١٩٩٠). مفهوم النص: دراسة في علوم القرآن الكريم. القاهرة. طبع الأول - الهيئة المصرية العامة للكتاب.

به ئینگیزی

- Coomaraswamy, A.K. (1943) *Hinduism and Buddhism*. [Place not identified]: [Publisher not identified].

- Derrida, J. (1967) *Of Grammatology*. Baltimore: Johns Hopkins University Press.

- Guénon, R. (1927) *The Symbolism of the Cross*. Paris: Librairie de Médicis.

- Guénon, R. (1928) *Perspectives on Initiation*. Paris: Librairie de Médicis.
  - Guénon, R. (1931) *Introduction to the Study of the Hindu Doctrines*. Paris: Gallimard.
  - Guénon, R. (1942) *The Crisis of the Modern World*. London: Luzac & Co.
  - Guénon, R. (1945) *The Reign of Quantity and the Signs of the Times*. London: Luzac.
  - Guénon, R. (1995) *Fundamental Symbols: The Universal Language of Sacred Science*. Cambridge: Quinta Essentia.
  - Heidegger, M. (1971) *Poetry, Language, Thought*. Translated by A. Hofstadter. New York: Harper & Row.
  - Nasr, S.H. (1981) *Knowledge and the Sacred*. New York: Crossroad.
  - Saussure, F. (1916). *Course in General Linguistics*. London: Duckworth.
  - Wittgenstein, L. (1922) *Tractatus Logico-Philosophicus*. London: Kegan Paul.
  - Wittgenstein, L. (1953) *Philosophical Investigations*. Oxford: Basil Blackwell.
- به توركي
- Kalın, İ. (2007). *Ben, Öteki ve Ötesi: İslam-Batı İlişkileri Tarihine Giriş*. İstanbul: İnsan Yayınları.
  - Kalın, İ. (2017). *Barbar, Modern, Medenî: Medeniyet Üzerine Notlar*. İstanbul: İnsan Yayınları.

Sources

In Arabic

-Ibn Arabi, Muhyiddin (1911). **Al-Futuhāt al-Makkiyya** (The Meccan Illuminations). Beirut: Dar al-Fikr (First Edition.)

-Jabbar, Ali Hussein Amin (2024). "The Tree of Immortality: Between the Holy Bible and the Holy Quran." **Kirkuk University Journal for Humanities Studies**, Issue 2, Part 2.

-Sadr al-Din al-Shirazi (1981). **Al-Hikmah al-Muta'aliyah fi al-Asfar al-'Aqliyyah al-Arba'ah** (Transcendent Theosophy in the Four Intellectual Journeys), Vol. 2. Beirut: Dar Ihya al-Turath al-Arabi (First Edition.)

-Al-Tabataba'i, Muhammad Hussein (1972). **Al-Mizan fi Tafsir al-Qur'an al-Karim** (The Balance in the Exegesis of the Holy Quran), Vol. 1. Beirut: Al-A'jami Foundation for Publications (First Edition.)

-Abu Zayd, Nasr Hamid (1990). **Mafhum al-Nass: Dirasah fi 'Ulm al-Qur'an al-Karim** (The Concept of the Text: A Study in the Sciences of the Holy Quran). Cairo: General Egyptian Book Organization (First Edition.)

In English

Coomaraswamy, A.K. (1943) *Hinduism and Buddhism*. [Place not identified]: [Publisher not identified].

- Derrida, J. (1967) *Of Grammatology*. Baltimore: Johns Hopkins University Press.

- Guénon, R. (1927) *The Symbolism of the Cross*. Paris: Librairie de Médicis.

- Guénon, R. (1928) *Perspectives on Initiation*. Paris: Librairie de Médicis.

- Guénon, R. (1931) *Introduction to the Study of the Hindu Doctrines*. Paris: Gallimard.

- Guénon, R. (1942) *The Crisis of the Modern World*. London: Luzac & Co.

- Guénon, R. (1945) *The Reign of Quantity and the Signs of the Times*. London: Luzac.

- Guénon, R. (1995) *Fundamental Symbols: The Universal Language of Sacred Science*. Cambridge: Quinta Essentia.

- Heidegger, M. (1971) *Poetry, Language, Thought*. Translated by A. Hofstadter. New York: Harper & Row.

- Nasr, S.H. (1981) *Knowledge and the Sacred*. New York: Crossroad.

- Saussure, F. (1916). *Course in General Linguistics*. London: Duckworth.

- Wittgenstein, L. (1922) *Tractatus Logico-Philosophicus*. London: Kegan Paul.

- Wittgenstein, L. (1953) *Philosophical Investigations*. Oxford: Basil Blackwell.

in Turkish

- Kalın, İ. (2007). *Ben, Öteki ve Ötesi: İslam-Batı İlişkileri Tarihine Giriş*. İstanbul: İnsan Yayınları.

- Kalın, İ. (2017). *Barbar, Modern, Medenî: Medeniyet Üzerine Notlar*. İstanbul: İnsan Yayınları.

